

ifølge Kornloven, svigtende Tilførsler af Foderremner og en meget ringe Høst i visse Egne af Landet. Den hermed forbundne Tvangsrealisation medførte en tilsyneladende Forøgelse af Indtægterne, der imidlertid ikke kunde betragtes som en af Bedriften normalt flydende Indtægt, »idet den reelt er en Formueomlægning, der tilmed er fremtvunget ved offentlige Indgreb«. Forslagsstillerne henviste til, at man under en ganske tilsvarende Situation i 1919 havde truffet den Afgørelse, at der ved Beregning af den skattepligtige Indkomst skulde ses bort fra Indkomsten ved ekstraordinært Salg af Besætningerne, og de beklagede, at man med den ovennævnte Tekstanmærkning havde fraveget den een Gang fastslaaede Praksis.

Forslagsstillerne søgte nu tilvejebragt en klarere Affattelse af § 5 a — en Affattelse, der skulde udelukke modsatte Fortolkninger — ved en Tilføjelse, der fastslog, at saafremt Ejere eller Brugere af Landejendomme paa Grund af Misvækst eller anden af vedkommende selv uforskyldt Aarsag blev tvunget til at reducere deres Besætning ud over det normale, maatte ingen Del af Salgssummen herfor henregnes til skattepligtig Indkomst.

Lovforslaget kom ikke til Behandling.

7. Forslag til Lov om Udryddelse af Muldvarpe.

(Af *Jens Thomsen, Hartel, Svend Nielsen og Valdemar Thomsen*). [A. Sp. 4643].

Forelagt i *Folketinget* ²⁵/₄ (F. Sp. 2139).

Lovforslaget gav Landbrugsministeren Bemyndigelse til i det Omfang, han maatte skønne det paakrævet, at paabyde, at der ved *kommunal Foranstaltning* gennemførtes en rationel Udryddelse af Muldvarpe.

Ministeren kunde paalægge Kommunalraadene at foretage en saadan Udryddelse inden for Kommunen ved dertil at antage det fornødne Personale til *Udlægning af Gift*. Ingen Jordejer eller Forpagter kunde nægte at give vedkommende af Kommunen antagne Person Adgang til Udlægning af Gift. Dog skulde dette Arbejde foretages paa en Tid og paa en saadan Maade, at Afgroeder ikke herigennem led nogen Skade.